

[Nyheder](#)
[Anmeldelser](#)
[Artikler](#)
[Koncertkalender](#)
[Om Undertoner](#)

Thulebasen: Guitar Wand

Af [Andreas K. Rasmussen](#).

Syv år er er lang tid at bruge på en plade. Selv den notorisk flueknepende Kevin Shields skulle ikke bruge mere end to på at færdiggøre mesterværket *Loveless*. Men syv år er ikke desto mindre den tid, det har taget Thulebasen aka Nis Bysted (Düreforsøg, Mit Nye Band) at færdiggøre *Guitar Wand*. Og lad mig starte med at sige, at de mange, mange timer bestemt ikke har været spildt. De kommer dels til udtryk ved de utroligt mange lag, der langsomt udfolder sig for hvert lyd, dels ved den fantastiske gennearbejdethed, der præger hele pladen.

Guitar Wand er, som titlen afslører, primært baseret på diverse effektbelagte guitarspor, hvis lag smyger sig umærkeligt rundt om, transformerer, forvrider og kontrapunktisk komplimenterer hinanden eller simpelthen bare ubønhørligt smadrer derudad i kantede riffs. Men her er også primale, tordnende trommer, effektindsmurte og opklippede vokaler, knitrende, hvæsende elektronik og flydende, brummende synths, alt sammen indspillet og produceret af Nis Bysted selv.

Guitar Wand kunne ved første lyd godt lyde som en bandplade, men der er en besynderlig fornemmelse over den, som hurtigt får én til at indse, at intet band kunne have indspillet den. Måske er det måden, hvorpå lagene forskydes, klippes og ophobes, der i højere grad bringer tanker hen på electronica end på "normal" rockbandmusik, som det f.eks. er tilfældet på "Bus III", der umiddelbart fremstår som et af de mere minimalistiske numre og primært drives af et et-strengs guitarriff, simple trommer og opklippede vokaler såvel som rumlende synths og alskens andre elektroniske effekter.

Det, der slår én, er, at de bærende elementer spiller sammen på en måde, der ved første lyd lyder som *bona fide*-rock, men som ved nærmere lytning viser sig at være gennemhullet af små glitches og huller i lyden, der afslører, at *Guitar Wand* ikke er lyden af et bands koncentrerede indsats i et studie, men i stedet af én mand, hans instrumenter og en laptop.

Det bedste billede, jeg kan komme i tanke om til at beskrive lyden på *Guitar Wand*, er, at den lyder som en makuleret bandplade, der nødtørfigt er sat sammen igen med tape. Tingene passer aldrig sømløst sammen; der er altid bittesmå forskydninger af toner og slag, der mere end noget andet skærper lytterens opmærksomhed og gør det noget nær umuligt kun at lytte efter med et halvt øre.

Det er sært forstyrrende og let foruroligende, når vante elementer som guitar, trommer og vokal på den måde er nærmest fremmedgjorte fra hinanden og ikke opfører sig som forventet; der er noget utroligt fascinerende ved musik, der på én gang lyder fri og fabulerende og samtidig ekstremt gennearbejdet og detaljeret, og det fungerer helt og aldeles fænomenalt. De 11 numre på *Guitar Wand* giver indtryk af nærmest at være abstraktioner over sange, bearbejdede og sammenklippede fragmenter af rockhistorien; fra kværnende industrial og støjrock på åbneren "Spell", motorisk og udknaldet krautrock på "Riddletree", kosmisk og vildt psykodelisk freefolk på "Space Debris" og rudimentær protopunk og indie på "Blue Bone".

Kim Gordon beskrev engang Sonic Youth som »en skraldebil, der kører rundt og indsamler al pop-lortet og genbruger det.« Hvis Sonic Youth således dekonstruerer popmusikken, så gør Thulebasen langt hen ad vejen det samme med den psykodeliske, eksperimenterende rock. Bortset fra at man, hvis man tager de syv år, det har taget at fuldføre pladen, i betragtning, nok nærmere burde sammenligne Thulebasen med en magisk kompostbunke, hvor rester fra 40 års musikhistorie er modnet, blevet nedbrudt og har indgået nye forbindelser.

Og det er psykodelicaen og spacerocken der, de utallige andre inspirationskilder upåagtet, dominerer *Guitar Wand*. Selv de mest umiddelbare og melodiske numre er gennemsyret af fantastisk, bevidsthedsudvidende, spacet *weirdness*. Men ligegyldigt hvilke genrebetegnelser man måtte have lyst til at strø om sig, så har Thulebasen skabt en plade, der formelig vælder over af dybt inspireret, visionær musik.

Det er en udfordring at lytte til *Guitar Wand*, og det er en udsøgt, udelte fornøjelse, og den må alt andet lige regnes for en milepæl i Eschos ellers fine udgivelsesrække. Måske bør den i virkeligheden også regnes for lidt af en milepæl i dansk rockhistorie i det hele taget. Jeg har i hvert fald aldrig hørt noget på dansk jord, der minder om dette psykodeliske *mindfuck* af et mesterværk. There, I said it. Mesterværk.

Karakter: **U U U U U U**

[Bedømmelseskriterier](#)

[Thulebasen](#)
[Guitar Wand](#)
[Escho](#)

Trackliste:

1. Spell
2. Riddletree
3. Space Debris
4. Yz
5. Sirkel Riff
6. [Blue Bone](#) (MP3)
7. Train to Göteborg
8. Hallo
9. Bus III
10. Watch Your Pants
11. Soft Bone

Sorteres under:

Kompliceret, kosmisk støjrock

Musikalske slægtninge:

Sunburned Hand of the Man, Akron/Family

Udgivelsesår: 2008

Uploadet: 22.01.09